

הצולחים מוזנקים מחוף האין מהר, מהר — 9 תאחרו הכינרת יורדת לנגב, חבר!

ספורט

כדורסל

יזקה על הקדק

שלושה ימים שררה מתיחות עצבנית בכל רחבי ישראל. רבבות אנשים, שלרובם לא היה מעולם קשר כלשהו למשחק הכדורסל, ישבו רתוקים למקלטים, מיהרו לחטוף את העתונים. אפילו קולנוע ישראל, שעורכי החדשות שלו עדיין מדרגים את החדשות לפי חשיבותן היחסית ולא לפי מידת ההתעניינות בהן, העלו את הידיעות בנושא זה לראש מהדורות החדשות.

נדמה היה ששום ידיעה אחרת אינה מעניינת את תושבי ישראל מלבד תוצאות משחקיה של נבחרת הכדורסל הישראלית באליפות אירופה, הנערכת בהורצלאב שבסלובניה. היו כמה סיבות, שגררו אפילו אורחים שאינם חובבי ספורט לצפות במתח לתוצאות משחקיה האחרונים של נבחרת הכדורסל הישראלית, נצחונה המפתיעה האחרון בארץ על נבחרתה המצויינת של יוגוסלביה, ונצחונה לפני שנה על נבחרת פולין החזקה, הולידו בלב רבים תקוות ורודות שהנה סוף סוף זכתה ישראל לנבחרת ייצוג מעולה. במדינה המטפחת בקרב אזרחיה את חשיבות יוקרתה בעמים, הפכו כדורסלני ישראל לסמל חדש של דוד הגובר על גלית.

אשדודית-שוא. הידיעות הראשונות ש"הגיעו מורוצלאב לא היו מעודדות. בשני משחקי המבחן שלה עם נבחרת פולין, ערב האליפות, נחלה ישראל כשלונות חרוצים. אולם האופטימיסטים, ואלה היו הרוב, נטו שלא ליחס חשיבות למשחקים אלה. הפסימיסטים, מאידך, נאחזו באמונה עיוורת כי השם הורוצלאב, העיר בה נחלה נבחרת הישראלית בשעתו את הכשלוני המפחיר ביותר בחולדותיה, הוא שם של אימזל לישראלים.

לפי כל הישגים המוקדמים של המונד חים היתה הנבחרת הישראלית צריכה לתפוס בביתה, בו מתמודדות בנוסף לה גם נבחרות יוגוסלביה, בולגריה, איטליה, תורכיה, הונגריה, בלגיה והולנד, לפחות את המקום השלישי, ולעלות לבית המנצחות.

אולם כבר תוצאות המשחק הראשון נגד הבולגרים הוכיחו כי היתה זו אשדודית-שוא. הנבחרת הבולגרית הקשישה גברה בקלות על הישראלית בהפרש של 21 נקודות. למחרת, כאשר נודע כי היוגוסלבים ניצחו את הישראלים בתוצאה הזעומה של 73:80, כבר ראו בכך רבים תוצאת כבוד.

המשחק השלישי היה עתיד להכריע את הכל ולקבוע את גורלה של הנבחרת הישראלית באליפות האירופאית הרביעית בה היא משתתפת. היה זה המשחק נגד התורכים, יריבים ותוקים ומוכרים לישראלים, ש"הצליחו כבר לגבור עליהם בעבר במשחקי האליפות הקודמים. אילו היו הישראלים מפסידים גם לתורכים, דבר אותו ניבאו רבים לפי הפתיחה הכושלת וירידת המוראל בקבוצה בשל הכשלונות, היתה זה סופה של ההרפתקה בהורצלאב.

במחצית המשחק נראה היה שאמנם המזל הרע מתנכל לישראלים. התורכים שיחקו בכוח ובנוקשות, הצליחו להוביל במחצית בתוצאה של 32:30. אולם במחצית השנייה התפתח הגלגל, והישראלים בניצוחו של הענק תנחום כהן-מינץ סיימו בפנייה נהדר. רק כאשר נודע דבר נצחון הישראלים על הנבחרת התורכית בשיעור 55:64, פרצה אניחת הקלה המונית. ליוקרת המדינה שהונחה

השבוע על קלף ספורטאי אחד, עדיין נשקפו סיכויים.

שחייה

כשונה הבאה - במוביל

"הוי כנרת שלי!" זעקו למעלה מאלפיים וחמש מאות צולחים, שזינקו בבוקר יום שבת למימיה הקרירים של הכנרת. היתה זו הצליחה העשירית במספר, שמארגן סניף עמק-הירדן של הפועל. צליחה עממית לכל נפש. צליחה עממית זו — שהיום, עשר שנים מאז התחילה בהשתתפותם של 226 צולחים, הינה המפעל הממוני הפופולרי ביותר בארץ — משכה לחופי האגם הכחול אלפי צולחים וצופים מכל קצו המדינה.

משבע ער שבועים. שזו צליחה עממית הוכיחו האלפים שנרשמו, ביניהם אלפי צה"לי, תל-אביבים ונערות זוהר מדינגוף, קיבוצניקים מכל הזרמים ואורחים מחוץ לארץ. גילו של הצולח הצעיר ביותר — 7 שנים בעוד שהמבוגר בין הצולחים חגג לא מזמן את יום הולדתו ה-70.

המישחה התנהל לאורך 5 ק"מ. לא היתה שום תחרות. כל אחד קפץ למים, החל מ-9 שעה בבוקר מתי שרצה. המסלול: זינוק בהאון, ומשם, בקו ישר לאורך החוף לבית ירח.

בין שני טורים של סירות מסוגים שונים שניצבו לאורך המסלול כדי לעזור לנחשלים ולמנוע שהצליחה ההמונית תהפוך לטביעה המונית, אפשר היה לראות את כל סגנוני השחיה הקיימים בעולם. ואפילו סגנונות שאינם קיימים. ניתן היה לראות שם שחיינים בודדים המשקיעים את כל כוחם כדי להתקדם מטר אחר מטר, וכאלה ששחו בקבר-צוה, התייחסו לכל העניין כטיול בוקר מרענן, שוחחו תוך כדי שחיה והחליפו בדיחות וקריאות לעג איש לעבר רעהו.

כבר משעות הבוקר המוקדמות הצטופפו אלפים על חוף בית-ירח, קיבלו בתשואות סוערות את הנוחתים על החוף. הראשונה שהגיעה, רבע שעה לפני כל שאר הצולחים, היתה אלופה הולנדית צעירה, יודית דה-ניס שאמרה: "היה זה תרגיל נהדר לקראת תחרות ביום שלישי."

לתשואות הסוערות ביותר זכתה הקבוצה ממועדון הנכים על שם ספיבק, ברמת-גן. הקבוצה שחתה במבנה שנשמר מעת הזינוק ועד ההגעה אל חוף הסיים, איש לא נעדר. **השוחה שהגיע במקום אחד לפני**

צולה אמינברג כמעט הראשון מהטוף

האחרון, אבל מרוצה, היה איש "קולנוע ישראל", עמוס אטינגר, ש"שירך רכתב "העולם הזה" את חזיונותיו:

כל הענין התחיל בכריכה של תל-אביב, שם תפס אותי מישהו ושאל איך זה שאני לא נוסע לצליחה. אמרתי לו: האיש כמוני יברח? והלכתי לעשות בדיקות רפואיות, לראות אם אני עדיין כבושר. אחרי הכל עברו כבר עשר שנים מאז חנכתי את המפעל העממי-מאד הזה.

באתי להירשם ושאלו אותי, מאיזה סניף אתה? אמרתי מיד: "מסניף הפועל ש.ב." האיש לא היסס ורשם דברים בשם אומרם. בטבריה זה חוק: מאמינים לך — כל זמן שאתה לא משקר.

את ליל יום ששי, לפני הצליחה, בילינו אצל האדמירל נלסון, מפקד גיורת, מינוס ורק כאן התחילו הבעיות.

האיש בער 18 המשברים. לכל שחיין יש משבר. זה ידוע. אבל למי היו 18 משברים, כמו לי, למשל?

המשבר הראשון היה במינוס 206, כש"השעה היתה שתיים לפנות בוקר והיינו צריכים להחליט: ללכת לישון או לא ללכת. מי שחושב שזה פשוט, שיבוא פעם למינוס 206, בשעות הלילה המאוחרות, כשהכנרת והירח מנהלים פלירט ממול ונימפות בביי-קניי עולות מן הרחצה...

אבל מילא. התגברנו כדי לפגוש את המשבר השני בחמש לפנות בוקר, כשצריך היה לקום ולהתכונן לצליחה. עברנו הלאה ופה עצר אותנו מישהו וביקש 10 לירות, דמי-צליחה. בו במקום החלטנו שבשנה ה"באה אנחנו מארגנים את צליחת הירקון, ב"ד לירות בלבד.

בינתיים עלה השחר, ההמונים התאספו ורוצים מקור חיכונו לאות הזינוק.

אני בחרתי לי מקום ליד אלופת הולנד למשחים ארוכים, בלונדינית גאה שאמרה "באתי בשביל הכף, לא בשביל המהירות." האמנתי לה וזאת היתה הטעות שלי והמשי בר השלישי. היא היתה בצד השני של ה"כנרת, כשכולנו ניסינו עדיין לתפוס טרמפ באחת מ"14 הסירות שלוח אותנו.

המשברים הבאים באו אחד אחרי השני. משברי 4:16 היו כל הנערות התינוניות והיו הרבה כאלו, שהיו עוברות אותי בקראול קליל, בעוד אני מנסה נואשות להשיג את כתובתן או לפחות את מיספר הטלפון שלהן בבית.

ככה התקדמנו לעבר בית-ירח, שככל ש"התקרבנו אליו, הלך והתרחק עד שנדמה היה שאולי נגיע פעם, אבל לא לפני הצליחה הבאה. ואז, כמה דקות לפני הסיים, הרגשתי שחץ בגלי דורכת על משהו מוצק. רציתי כבר לצעוק, אדמה! אדמה! כשהמשהו ה"מוצק הזה התחיל לנוע, והתברר שלא היתה זו אלא נערה שהתחילה לטבוע דחקא כש"עברתי מעליה. הצלתי אותה, כמויך, והגעתי אחד לפני האחרונה, שהיתה זו שהיצלתי.

על החוף חשתי שאני מתמוטט בגלל המשבר 17, ואולי החמור ביותר מכולם. בחוברת לצולח שחילקו למסיימים, היו מצו"רפות ברכותיהם של כל הבנקים בארץ. רק אחד נעדר מהם: בנק המזרחי. איך הם יכולים לעשות לי דבר כזה? אני, שמשך שנים הייתי נאמן להם, צריך לבוא עד כאן ולראות שמכל הבנקים דוקא המזרחי אינו מצרף את ברכתו? זה לא יחס, זה.

כללית, היה זה אחד המיפעלים המוצלחים ביותר בהם השתתפתי השנה, אם להתעלם מהמשבר 18: אני חוזר למינוס 206 ואת מי אני רואה שם אם לא את התרנגולים... לסיום יש לי הצעה אחת: לערוך את הצליחה הבאה לאורך המוביל הארצי (במים מלוחים יותר קל לשחות).

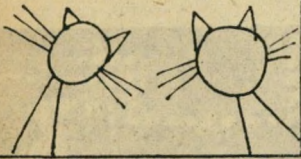

עקרת בית נכבדה החגים גורמים לעבו-דה רבה: לנקות את הדירה, לקבל אור-חים, להזיז ערימות כלים — אך בעזרת הופכת גם העבודה הקשה ביותר לקלה! סינטבון עוזר בכל מקום בדירה וב-מטבח.

הג שמח

מאחל

סינטבון

ללא תקדים

רבים שואלים, כיום, מה הביא לפופולריות הרבה, שרכש לו בית החרושת קריסטל ל"מיסרים ומכונות כביסה התשובה לכך הנה מכונת הכביסה קריסטל-לוקס, הנפוצה ביותר בשוק המקומי.

בסקר שערכו נציגי קריסטל בין קוני מכונת הכביסה קריסטל-לוקס, נתברר ש-61% רכשו את המכונה בגלל היותה מצוידת באגיסטור הנע לשני הכינים ובוה שומר על הכסבים ומכסה ביסודיות; 56% בגלל היותה מצוידת במחזור וסיון מתמיד של המים, המאפשרים כביסת עד 20 ק"ג כבסים ללא החלפת המים; 48% בגלל האפשרות לכבס ולסחוט או לעשות פעולות מקבילות אחרות בעת ובעונה אחת ו-34% בגלל היותה חסכונית ומותאמת לתנאי הארץ.

לאחרונה נודע על צעד מפתיע וללא תקדים, הקשור בהודעת המפעל על האפשרות לקבלת אחריות לתקופה של עשר שנים רצופות חנם, לרגל חודש החגים.

ידיעה זו הנה הוכחה מוחלטת להתקדמות שחלה בשטח ייצור מכונות הכביסה בארץ ולבטחונם של יצרני קריסטל-לוקס בטיב תוצרתם, עד כי נכונים הם לתת אחריות לתקופה של עשר שנים.

העיקר. הנהלת קריסטל הגיעה למסקנה שהצליחה מסחרית בשטח ייצור מכונות הכביסה, בקנה מידה גדול, אפשרית במידה ומייצאים מכונות כביסה לארצות חוץ. עוב"ד זה זו דרשה וחיביב ייצור מכונות כביסה ברמה בינלאומית ובסטנדרט קבוע, תוך התאמה לעקרת הבית הישראלית.

ידע בינלאומי שגרכש ונסיגות שנמשכו שלש שנים תמימות, אפשרו את ייצורה של מכונת הכביסה קריסטל-לוקס ופתחו שחקי חוץ בפני קריסטל, אשר הסעיף את המשלוח הראשון לחוץ לארץ עוד לפני שנה. הצלחתה של קריסטל-לוקס, הנה תוצאה של יצורה ברמה גבוהה, בסטנדרט בינלאומי עם החומרים המשובחים ביותר והעיקר — גמר מושלם. גורמים אלה מבטיחים ש"המכונה תהיה בשמוש תקין לשנים רבות וזה הדבר העיקרי המענין את הצרכן, בעת רכישה של מכונת כביסה.